

Huyền Sử: Trăm Trứng, Trăm Con

Ngày xưa, đã mấy nghìn năm rồi, Kinh -dương -vương, vua nước Xích-quỷ, lấy Long-nữ là con gái thần Động-đinh-hồ. Hai người sinh được một con trai đặt tên là Sùng-Lâm, hiệu Lạc-long-quân. Lạc-long-quân nòi rồng, thích bơi lội ở dưới nước, lại rất khỏe mạnh. Lạc-long-quân nối nghiệp cha, cai quản đất Lạc-Việt.

Đất nước Lạc-Việt lúc này còn hoang vu, nhiều nơi có ma quỷ hiện ra làm hại dân. Ở vùng biển Đông có con cá lớn, sống đã lâu đời gọi là Ngư-tinh. Ngư-tinh thường há miệng thật lớn nuốt gọn cả một chiếc thuyền đánh cá cùng nhiều người cùng một lúc. Việc này làm cho dân ven biển làm nghề đánh cá rất lo sợ.

Được tin này, Lạc-long-quân đứng trên thuyền lớn, tay cầm cây đinh-ba nhọn, ra biển tìm cách trừ Ngư-tinh. Gặp con cá quái ác, Lạc-long-quân dùng hết sức mạnh, phóng ngọn đinh-ba vào mồm nó. Ngư-tinh bị đau, cố sức vùng-vẫy làm nước biển bắn tung-tóe. Tiện tay Lạc-long-quân dùng gờm chặt luôn đầu Ngư-tinh để trừ họa cho dân.

Đến miền Long-biên lại gặp con cáo chín đuôi, gọi là Hồ-tinh. Con cáo này ban đêm thường ở trong hang bò ra đi bắt trẻ con về ăn thịt. Lạc-long-quân liền dùng chỉ ngũ sắc (năm màu) bện lại thành dây thông-lọng, đem đặt ở cửa hang. Khi Hồ-tinh bò ra liền bị dây xiết chặt vào cổ. Hồ-tinh vùng-vẫy cố thoát ra không được, đành chịu chết.

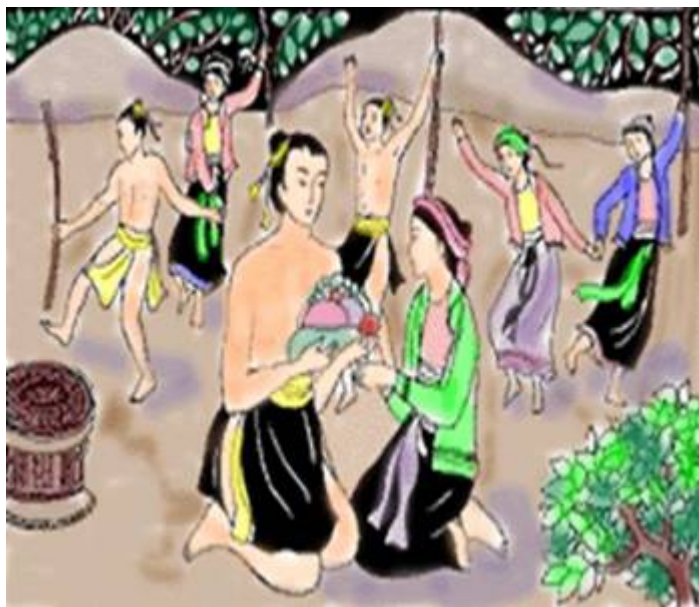
Rời Long-biên lên Phong-châu là miền núi, Lạc-long-quân lại gặp một cây thông rất lớn. Vì đã sống trên một nghìn năm, nên cây thông này đã hóa ra Mộc-tinh. Đêm tối, Mộc-tinh thường biến hình thành người vào các thôn-xóm, bắt trâu bò, gà vịt về ăn. Lạc-long-quân dùng rìu thật lớn, tự tay chặt cây. Cây đổ, Mộc-tinh cũng chết theo.

Trừ xong ba loài yêu-quái này, Lạc-long-quân lại dạy dân cách cấy lúa nếp. Lúa chín gặt về, được đem xay, giã thành gạo. Gạo được đổ vào ống nứa lẫn với nước lã. Sau lấy lá chuối nút chặt ống nứa lại rồi hơ nướng trên đồng lửa. Một lúc sau, đem chẻ ống nứa ra là sẽ có cơm ăn rất ngon. Cơm nếp nấu theo kiểu này gọi là cơm lam.

Thuyền đi đánh cá đều được vẽ hai con mắt lớn ở hai bên mũi. Người đi đánh cá lại được vẽ trên lưng hình một con vật rất hung dữ đang nhe răng, giơ vuốt ra. Lạc-long-quân bảo rằng làm như thế để khi lặn xuống dưới nước, các con vật khác e sợ mà không dám tấn-công. Nhờ thế mà dân-chúng khắp nơi đã biết làm ruộng và đánh cá để sống.

Lúc bấy giờ vua Đế-Lai cùng con gái là Âu-cơ từ phương Bắc xuống chơi thăm phương Nam. Thấy Lạc-long-quân khỏe mạnh lại giỏi bơi lội, Đế-Lai liền gả con gái cho chàng. Đôi trai tài, gái sắc làm lễ thành hôn. Dân chúng trong vùng rất vui mừng. Họ nhảy, múa, ca hát để chúc mừng cặp vợ chồng trẻ. Cuộc vui chơi kéo dài tới ba ngày...

Lạc-long-quân lấy Âu-cơ được một năm thì có mang (có bầu). Đến ngày sinh, dân chúng kéo đến nhà Lạc-long-quân làm giúp. Người đun nước, người may áo, may tã (lót). Nhưng khi bà đỡ đem ở phòng ra thì chỉ là một bọc lớn chứ không phải là em bé.

Cái bọc ấy cứ lớn dần...lớn dần. Bảy ngày sau thì bọc tự nhiên nứt ra thành một trăm trứng. Tiếp theo đó mỗi trứng nở thành một chú bé trai rất xinh đẹp. Lạ nhất là một trăm chú bé trai này đã biết đi ngay và chạy lại bên mẹ.

Âu-cơ và Lạc-long-quân đêm ngày săn sóc cho một đàn một trăm con mà không biết mệt. Dân chúng trong vùng thay nhau đem trái cây và cơm lam đến cho lũ trẻ. Chúng hay ăn, chóng lớn như thổi. Chẳng mấy chốc, một trăm chú bé đó lớn bằng cha.

Tuy đã có vợ con nhưng Lạc-long-quân lúc này thường vắng nhà luôn. Chàng hay xuống thủy cung (cung điện ở dưới nước) để thăm mẹ là Long nữ. Âu-cơ ở nhà mãi cũng buồn. Nàng thường trách chồng là không để ý săn sóc các con.

Lạc-long-quân nói: "Ta thuộc nòi giống rồng, thích ở dưới nước, còn nàng thuộc giống tiên nên thích ở trên cạn. Như vậy không thể ở với nhau lâu được. Bây giờ ta chia nhau, nàng đem 50 con lên núi, ta đem 50 con xuống biển là tốt cả.. "

Từ đó, Lạc-long-quân và Âu-cơ chia tay nhau, kẻ lên sinh sống ở miền rừng núi, người xuống miền ven biển để làm ăn, thành ra Tổ-tiên giống Lạc-Việt. Người con trưởng ở lại Phong-châu, làm vua đất Văn-lang tức là Hùng-Vương. Do đó, người Việt đều là con rồng cháu tiên.

Trích từ

Bui Van Bao's Illustrated Vietnamese History Series